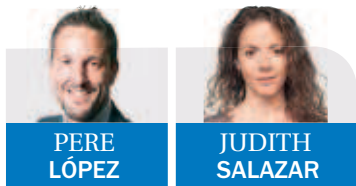

LA TRIBUNA

El futur dels professionals liberals, cal fer compte!

No podem imposar als treballadors europeus obligacions que no ens exigim

PERE LÓPEZ

JUDITH SALAZAR

Candidat a cap de Govern i número 2 a la llista nacional de PS SDP + Ara fa uns mesos vam treballar al Consell General la Llei de modificació de la Llei 6/2008, del 15 de maig, d'exercici de professions titulades i de col·legis i associacions professionals.

En el marc dels treballs preparatoris de l'acord d'associació amb la UE, els professionals del país coincidien que abans d'abordar el tema de la llibertat d'establiment i la lliure prestació de serveis, calia reveure la legislació interna per tal de corregir disfuncions que ja s'estaven produint.

I, en clau d'aquest encàrrec, vam rebre el text. Un text que s'havia treballat concertadament entre el Govern i els professionals d'aquest país.

Ja aleshores, des del grup parlamentari socialdemòcrata vàrem fer esmenes en el sentit d'incorporar demandes dels professionals que no havien estat ateses. Entre altres, pel que fa als transfronterers i al rol del Consell de col·legis a l'hora d'informar el Govern dels professionals recomanats per habitant, per tal de gaudir d'una atenció professional de qualitat.

Anem a pams.

D'una banda, una representació dels professionals titulats del país ens van explicar que s'havia negociat una reforma de l'article 6 bis de l'esmentada llei, per tal que les autoritzacions d'immigració de curta durada no esdevinguessin un colador que permetés l'exercici professional a titulats que no se subjectaven a les nostres regles del joc.

De l'altra, no se n'havien sortit amb el projecte de delimitar a un radi quilomètric concret la condició de resident fronterer, per tal que no s'autoritzi com a

fronterers professionals que no resideixen a l'entorn de les nostres fronteres. A més, havien demanat al Govern de poder informar respecte de les ràtios recomanades de professionals per habitant, per tal que aquest pogués disposar d'un element objectiu a l'hora de definir el nombre de professionals a importar per la via de les quotes d'immigració.

Si recapitem, el resultat del treball legislatiu fou, entre d'altres, la negativa d'acotar la condició de transfronterer i la de permetre un rol més actiu dels col·legis professionals en el disseny de les polítiques d'immigració, que si bé és competència del Govern, res impedeix que aquest s'escolti els professionals que exerceixen al país.

NO CAL TORNAR AL 'PRESTANOMS' PERÒ HEM DE CREAR MECANISMES EFECTIUS DE PROTECCIÓ

Pel que fa a les autoritzacions professionals de curta durada, es van definir legislativament una sèrie de controls que restringissin el que funciona gairebé com a lliure circulació de persones però, com ja resulta llastimosament habitual, el més calent és a l'aiguera. Controls sobre el paper que a la pràctica no s'exerceixen. És allò que "el paper ho aguanta tot".

Finalment, des del PS vam voler introduir un període transitori per tal que tots els professionals del país tinguin l'obligació d'acreditar un nivell mínim de català. L'explicació d'aquesta obligació respon a l'atenció dels drets lingüístics de la nostra ciutadania. Els nostres ciutadans tenen dret a ser atesos i correspostos en la seva llengua. A banda de la protecció de la nostra identitat cultural, aquí (tal com passa arreu) s'ha de respectar el dret i el deure d'usar la nostra única llengua oficial. Només des d'aquesta perspectiva de política lingüística de protecció cultural podem fer entendre a Europa que l'ús de la llengua és un re-

quisit indispensable per desenvolupar un projecte professional al nostre país. El que no podem pretendre és imposar als treballadors europeus obligacions que no exigim ni als nostres ciutadans. Així de simple! Perquè des de la Comissió Europea ens diran que això s'anomena discriminació envers els seus nacionals, contrària als principis més bàsics del mercat comú.

Per tant, el fet és que a la pràctica no som capaços de controlar el flux migratori del nostre país, fent que els nostres professionals estiguin sotmesos a una competència descontrolada, inhabitual al nostre petit territori fins a l'arribada de DA.

A nosaltres no ens hi trobaran! No cal tornar als temps dels *prestanoms*, però cal que establim mecanismes efectius de protecció del nostre mercat productiu. Si ho permetem, novament ens trobarem immersos en la política del "pa per avui i fam per demà", novament en la manca d'anticipació i en el context de menysteniment de les nostres generacions futures.